

ਏਐਸ ਬੈਂਸ ਜੇ.

ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ (ਮੁਦਈ) ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ, ਜਵਾਬਦਾਰ।

1978 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 318

5 ਅਕਤੂਬਰ 1978 ਈ.

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ (1908 ਦਾ V)— ਧਾਰਾ 2 ਅਤੇ 115— ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਐਕਟ (1893 ਦਾ IV)— ਸੈਕਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 8— ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼— ਕੀ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ — ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ - ਕੀ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1893 ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। 1908 ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇਗੀ। 115 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਇਸਲਈ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਪਰਾ ੨)।

1908 ਦੇ ਐਕਟ V ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ, ਸਬ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮਿਤੀ 25 ਜਨਵਰੀ, 1978, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਕੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 2 ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ 'ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1893' ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਉੱਚ ਬੋਲੀ ਦੇ ਕੇ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦ ਸਕਦਾ ਹੈ। .

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਐਚ.ਐਲ.

ਕਿੱਲ. ਕਪੂਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਦੀ

ਨਿਰਣਾ

ਏ. ਐਸ. ਬੈਂਸ, ਜੇ. (ਮੁੱਖਿਕ)

(1) ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਨਹੀਂ

ਹੈ। 27 ਨਵੰਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਸਬ-ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਮੁਢਲੀ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ, ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਥਾਨਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਥਾਨਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਦੋ ਵਾਰ ਸਾਈਟ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੋਧਿਆ ਜਾਵੇ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਕੇ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਦੇ ਕੇ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਉੱਚ ਬੋਲੀ।

(2) ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਕਪੂਰ ਨੇ ਮੁਢਲੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਈ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕੰਪੀਟ ਟੈਂਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਕਪੂਰ ਦੇ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਬ-ਜੱਜ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ :-

"ਸੈਕਸ਼ਨ 2, 3, ਜਾਂ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 2 ਸਿਵਲ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 2, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ। ਰਾਜ਼ਬਿਹਾਰੀ ਦੱਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਚਾਨਨ ਦੇ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸੀ

(1) ਏਆਈਆਰ 1967 ਕਲਕੱਤਾ 627 ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਵੰਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਵਾਦਿਤ ਉਚਿਤ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਪੂਰਬਨਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੜਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਐਕਟ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।

(3) ਵੈਬੋਵ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਟਿਟੇਸ਼ਨਾਂ ਅਸਫਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਐਚ.ਐਸ.ਬੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

ਸੀਐਸ ਟਿਵਾਣਾ ਜੇ.
ਬਲਬੀਰ ਕੌਰ ਵਿਰਕ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ,
ਬਨਾਮ
ਸਕੱਤਰ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਹੋਰ- ਉੱਤਰਦਾਤਾ।
1978 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 1563
9 ਅਕਤੂਬਰ 1978 ਈ.

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ 1950— ਆਰਟੀਕਲ !226— ਪੰਜਾਬ ਐਫੀਲੀਏਟਿਡ ਕੋਜ਼ਫੇ* ਲੀਜ (ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ) ਐਕਟ (1974 ਦਾ 23)— ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਅਤੇ 4 — ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜ —ਕੀ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੰਸਥਾ—ਅਜਿਹੇ ਕਾਲਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਰਿੱਟ—ਕੀ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਯੋਗ ਹੈ—ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ—ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਾਲਜ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਫੀਲੀਏਟਿਡ ਕਾਲਜ (ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ) ਐਕਟ, 1974 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਉਹ ਫੰਕਸ਼ਨ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3|ਅਤੇ 4 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਜਨਤਕ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਹਾਲਾਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਾਲਜ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।, (ਪੈਰਾ 8)।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ 1950 ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਖੁਦ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।